

Charitný spravodaj

TRNAVSKÁ
ARCIDIECÉZNA
Charita

Noviny Trnavskej arcidiecéznej charity | NEPREDAJNÉ | ročník II. | jún 2019

Ján Volko:
Úspech bolí
Bojujem každý deň

čítajte viac
na stranách 4 – 5

6

TAKMER UMRELI

Dvaja muži v krízovej situácii
prežili aj vďaka charite

7

POMÔCKY PRE IMOBILNÝCH

U nás ich dostanete
v deň požiadania

8-9

NAŠA POSILA V REGIÓNĚ

Zopár ľudí dokáže
veľké veci

Charita posilňuje Hlinený dukát

Symbolické platidlo privítala verejnosť s nadšením. Trnavská arcidiecézna charita aj vďaka tomuto úspechu zvyšuje jeho hodnotu. Za hlinený dukát si najnovšie ľudia v núdzi môžu kúpiť teplé jedlo v dvoch prevádzkach v centre Trnavy. A to nie je všetko.

V prevádzke s rýchlym občerstvením „U Tibiho“ na Hlavnej a Hviezdoslavovej ulici v Trnave dostanú núdzni za dukát z hliny

jedlo z ponuky. Po dohode s radnicou budú môcť dukátom zaplatiť aj za využitie mestských toaliet. Darovanie dukátu chce navyše

charita uľahčiť aj verejnosti. Na viacerých miestach v Trnave plánuje umiestniť automaty, v ktorých si ľudia dukát zakúpia. Momentálne tak môžu urobiť u informátora na trnavskej radnici a na mestskom úrade, v turistickom centre pod mestskou vežou a vo viacerých kostoloch.

Almužna je zlá voľba

Hlinený dukát žne úspech nielen u Trnavčanov. Na platidlo pozitívne reagujú aj ľudia z iných slovenských miest. Aj oni by radi dostali možnosť podporiť človeka na ulici rozumnou formou. „Peňažná almužna, ktorú dajú žobrajúcemu,

mu v skutočnosti nepomôže,” vysvetľuje koordinátor projektu Igor Strýček z TADCH. „Na charite sme svedkami, že žobráci sú často obeť vydierania. Ráno ich auto vysadí na dohodnutom mieste, popoludní po nich príde a zoberie im všetky vyžobrané peniaze.”

pokračovanie na 3. strane.

Milí čitatelia!

Tento príhovor píšem v období prebúdajúcej sa jarnej prírody. Zas a znova sa spúšťa ten nekonečne zázračný cyklus obnovy života. Možno aj preto si o to viac uvedomujem, akým darom je pre nás čas, ktorý dostávame.

Na jeseň minulého roku sme vydali prvé číslo Charitného spravodaja. Po distribúcií sme naň dostali veľa pozitívnych reakcií, ktoré nás povzbudzujú do ďalšieho pokračovania. Ďakujeme za všetky. Dnes sa vám dostáva do rúk druhé vydanie.

Denne ma do služby, ako voláme na charite našu prácu, ženie túžba byť prospešný potrebám mnohých ľudí, ktorí potrebujú pomoc. A že ich je skutočne veľa, je zrejmé z požiadaviek, ktoré dostávame. Z týchto požiadaviek a prosieb projektujeme plány a ciele, ktoré si v Trnavskej arcidiecéznej charite pred seba kladieme. Mnohé sa nám darí naplňať, ale stále je veľa tých, ktoré na nás čakajú v blízkej či vzdialenejšej budúcnosti.

Podarilo sa nám dobudovať projekt Sieť pomoci, ktorý pomáha ľuďom v núdzi s materiálnymi potrebami v celej Trnavskej arcidiecéze. Darí sa našim dvom Centráom pomoci človeku v Trnave a v Piešťanoch. Rozšírili sme opatrovateľskú službu o nové opatrovatelky. Veľmi priaznivú odozvu dostávame na prácu našich zdravotných sestier v domácej ošetrovateľskej službe. S veľkým záujmom sa stretá dobrovoľnícky program charity.

Čas a priestor, ktorý som dostal, mi neumožňujú spomenúť všetky aktivity, ktoré sa nám darilo rozvíjať. Určite však chcem vyjadriť vďaka všetkým Vám, ktorí preukazujete charite sympatie či akúkoľvek podporu. Vďaka Vám môžeme byť blízko tých, ktorí si sami pomôcť nedokážu.

Nech vás dobrotivý Pán žehná!

Miroslav Dzurech,
riaditeľ Trnavskej
arcidiecéznej charity

„Staň sa priateľom svojho nepriateľa a odpusť mu jeho skutky, pretože inak nie si ani ty dokonalý.“

Anastasia Novych,
spisovateľka

”

OTVORILI SME PRIESTOR
PRE PRIATEĽSKÉ STRETNUTIAPríďte
na kávu
medzi kvety a bylinky

Špitálik. Takéto meno nesie komunitné centrum Trnavskej arcidiecéznej charity (TADCH), ktorého súčasťou je aj prvá komunitná kaviareň v Trnave. Začiatkom mája sme ju oficiálne otvorili pre verejnosť, priestory slávnostne požehnal aj trnavský arcibiskup Ján Orosch.

Do exteriérovej kaviarne zaviedie návštevníka podchod v blízkosti Kostola svätej Heleny na Hlavnej ulici v Trnave. Ako prvé si všimne palety, ktoré kaviareň vymedzujú. Slúžia ako stojany pre kvety, bylinky aj dekorácie. Aj jednoduchý nábytok dokazuje, že toto nie je dokonalý komerčný priestor, ale skôr miesto pre neformálne priateľské stretnutia. S touto ideou sa stotožnil aj trnavský arcibiskup Ján Orosch, ktorý prišiel kaviareň v deň otvorenia požehnať. „Skromné podmienky, ktoré tu sú, naznačujú, že aj z mála sa dá urobiť veľké dielo. Ďakujem charite, že aj vďaka tomuto priestoru sa posúva pomoc bližným o nejaký krôčik dopredu,“ povedal.

Do exteriérovej kaviarne zaviedie návštevníka podchod v blízkosti Kostola svätej Heleny na Hlavnej ulici v Trnave. Ako prvé si všimne palety, ktoré kaviareň vymedzujú. Slúžia ako stojany pre kvety, bylinky aj dekorácie. Aj jednoduchý nábytok dokazuje, že toto nie je dokonalý komerčný priestor, ale skôr miesto pre neformálne priateľské stretnutia. S touto ideou sa stotožnil aj trnavský arcibiskup Ján Orosch, ktorý prišiel kaviareň v deň otvorenia požehnať. „Skromné podmienky, ktoré tu sú, naznačujú, že aj z mála sa dá urobiť veľké dielo. Ďakujem charite, že aj vďaka tomuto priestoru sa posúva pomoc bližným o nejaký krôčik dopredu,“ povedal.

Kaviareň povedú
charitní dobrovoľníci.

Našich dvanásť statočných

Tím charitných opatrovateliek sa rozrástol vďaka projektu ministerstva práce, sociálnych vecí a rodiny.

Do mája 2021 môže TADCH zamestnávať dokopy dvanásť opatrovateliek. Tie pomáhajú starým, chorým a nevládnym ľuďom s opaterou a bežnými úkonmi v domácom prostredí.

Spoľahlivé a empatické

Charitné opatrovatelky sprevádzajú klientov aj na lekárske vyšetrenie, asistujú pri upratovaní, pri nákupoch a robia im spoločnosť. „Opatrovateľskú službu môžeme poskytovať v celom Trnavskom

kraji. Momentálne máme klientov z Trnavy a blízkych obcí,“ hovorí Adriana Krajčovičová, vedúca opatrovateľskej služby TADCH. Jedna opatrovatelka sa obvykle venuje jednému až dvom klientom. „Snažíme sa zamestnávať opatrovatelky, ktoré sú skúsené, spoľahlivé, empatické, majú k tejto práci vzťah. Je výborné, keď si klient s opatrovatelkou rozumie. Prejaví sa to napríklad slovami klienta, že už nechce žiadnu inú, ani na zástup, len tú - svoju,“ vysvetľuje Krajčovičová. Ľudia si niekedy charitu spájajú so slovom zadarmo. Opatrovateľská služba je však zo zákona hrazená klientom, neprepĺaca ju zdravotná ani sociálna poisťovňa.

kuk

Priestory požehnal
arcibiskup Ján Orosch.

Stovky rokov
a rovnaký účel

V historických budovách vedľa Kostola svätej Heleny sídlila už v stredoveku mestská nemocnica, v ktorej sa venovali aj ľuďom na okraji spoločnosti. Starší Trnavčania im preto aj dnes nepovedia inak ako Špitálik. V tomto názve sa spája história a súčasnosť objektov, a preto si ho charita vybrala aj pre komunitné centrum. V kaviarni chce organizovať diskusie, komorné koncerty alebo čítania z knižných novínok. Deti, ktoré sem privedú rodičia, to budú mať len pár krokov do tvorivej dielne. V nej ich počas stanovených

Ľudia naplnili charitné
sklady potravinami

Pätnásť ton potravín a hygienických pomôcok poslúži v tomto roku ľuďom v núdzi v Trnavskej arcidiecéze. Charita ich vyzbierala v potravinovej zbierke, ktorá je najväčšia na Slovensku.

Organizovala ju v závere roka 2018 a oproti roku 2017 sa jej zisk navýšil o šesť ton. Do stánkov, ktoré charita rozložila v hypermarketoch Tesco pred vstupmi do predajní, priniesli zákazníci najmä konzervy s mäsom, strukoviny, vreckové polievky, ale tiež sprchové gély, šampóny, zubné pasty a ďalšie hygienické potreby. Reagovali tak na potreby klientov charity. Pre nich sú ideálne také

hodín zamestnajú dobrovoľníci kreatívnu tvorbu. „V ponuke kaviarne máme osviežujúce nápoje, čaj z bylín aj chutnú kávu, to všetko za dobrovoľný príspevok. Bude vhodným miestom pre mamy, ktoré tu môžu nakrmiť svoje deti. Ľudí k nám chceme pozvať na príjemný rozhovor a ak si do práce nosia vlastné jedlo, nemusia ho zjesť za počítačom, ale si ho ohriať a vychutnať u nás,“ povedal Juraj Juriček z dobrovoľníckeho centra TADCH.

Chceš spomaliť?
Zrýchli!

Riaditeľ TADCH Miroslav Dzurech je rád, že napriek množstvu práce dokázala charita priniesť aj tento rok nový projekt. „Keď sme si s kolegami ešte vlni sadli k aktivitám, ktoré nás čakajú, navrhovali, aby sme pribrzdili. Rozbehli sme viaceré projekty, ktoré si vyžadujú veľa času a našich síl, povedali sme si, že sa im chceme venovať naďalej, rozvíjať ich, a preto nebude priestor pre nové myšlienky. A pozrite sa, kde dnes stojíme. Otvárame kaviareň, ktorú povedú naši dobrovoľníci a vďaka ktorej bude charita opäť bližšie k trnavskej verejnosti,“ zhodnotil. Nielen hostí, ale aj dobrovoľníkov pozýva charita do tohto výnimočného priestoru. Uvíta pomoc kohokolvek, kto má chuť patriť do komunity, ktorá tu vzniká a svojou troškou prispievať k fungovaniu kaviarne. Koniec koncov, práve dobrovoľníctvo je jedným z hnacích motorov charitného komunitného centra. **TEXT A FOTO: DARINA KVETANOVÁ**

Podporili nás
aj spartakovci

Kaviareň podporili svojou účasťou na otvorení aj futbalisti z FC Spartak Trnava. „Myšlienka sa im veľmi zapáčila, viacerí sa okamžite prihlásili bez toho, aby sme ich do niečoho tlačili,“ poznamenal riaditeľ klubu Marek Ondrejka. Podľa jeho slov on sám i hráči do kaviarne radi zavítajú ako hostia.

kuk

Spolu pomáhame viac!

Trnavská arcidiecézna charita opäť vyráža do ulíc v rámci Národného týždňa charity. Jeho tohtoročným heslom je Spolu pomáhame viac. Charita chce poukázať na to, aké dôležité je, aby organizácie pôsobiace v sociálnych službách pri riešení situácie klientov spájali sily.

Charita opäť prichádza do ulíc, aby ľuďom hovorila o svojich službách.

Národný týždeň charity sa uskutoční v dňoch 10. – 14. júna. Zamestnanci TADCH prídu s prezentačným stánkom postupne na námestia v Piešťanoch (pondelok), Novom Meste nad Váhom a v Sereďi (utorok), v Dunajskej Strede (streda) a v Trnave (piatok).

Pomohli vďaka spojeniu síl

Charita v Trnave úzko spolupracuje s mnohými partnerskými organizáciami. Pre klientov závislých od návykových látok sprostredkúva resocializačné pobyty, pre ľudí na ulici hľadá núdzové bývanie,

rovnako aj pre týrané ženy. „Prepojenosť týchto sociálnych služieb je priam nevyhnutná,“ uviedol riaditeľ TADCH Miroslav Dzurech. „Vlastnými silami by sme problém klienta často nevyriešili, ak však spoja sily viaceré organizácie, vieme mu účinne pomôcť.“ Trnavská charita takto dokázala vyriešiť viaceré situácie klientov. Občianske združenie Samaria z Hlohovca poprosila imobilná žena z Trakovíc o elektronicky ovládateľnú polohovateľnú posteľ. V Hlohovci však mali len mechanickú, ktorá nevyhovovala jej požiadavkám, preto zaslalo združenie požiadavku do Trnavy. „Imobilná pani mala posteľ na druhý deň doma. Ak by sme

nespojili sily, musela by na zdravotnícku pomôcku čakať oveľa dlhšie,“ povedal Miroslav Dzurech. Sociálna pracovníčka charity Soňa Pobiecka zas dokázala umiestniť muža v ohrození života do partnerského združenia OZ Kroky. „Išlo o sedemdesiatnika, onkologického pacienta s ďalšími vážnymi diagnózami. Doktor, ktorý ho ošetroval, povedal, že ak by zostal na ulici, postihol by ho ten najtvrdší osud,“ opísala.

Príde aj Ján Volko

V Trnave pred sídlom charity odprezentujú svoju činnosť okrem hostiteľa aj štyri partnerské organizácie zo sociálnych služieb. Každá z nich sa venuje inej skupine klientov, ich činnosť sa však v istom bode stretáva, preto si dokážu navzájom pomáhať. Národný týždeň charity podporí svojou účasťou aj trnavský arcibiskup Ján Orosch, ktorý bude slúžiť svätú omšu. Zastúpenie budú mať aj športovci, úspešný šprintér, čerstvý majster Európy Ján Volko a futbalisti FC Spartak Trnava.

DARINA KVETANOVÁ

Charita posilňuje Hlinený dukát

Dokončenie z 1. strany.

Vďaka almužne, ktorú ľudia „hodia do klobúka“, sa človek v núdzi naďalej zamotáva vo svojich problémoch. Kúpi si alkohol alebo inú drogu a kríza, v ktorej sa nachádza, sa ešte prehĺbuje.

S Hlineným dukátom, naopak, príde núdzny do nízkoprahového centra charity. Vymení ho tam za balíček s jedlom, môže si zaň oprat' a vysušiť oblečenie a urobiť si osobnú hygienu. Najdôležitejšie však je, že svoje problémy začne riešiť so sociálnym pracovníkom, ktorý mu chce pomôcť v ceste z ulice. „V poslednej dobe sa rapídne zvýšil výdaj balíčkov za Hlinený dukát,“ hovorí Vladimíra Kloknerová z trnavského Centra pomoci človeku. „Pre porovnanie, v apríli 2018 sme za symbolické platidlo vydali päťdesiatdeväť balíčkov, v apríli tohto roka ich bolo až dvesto.“ Za väčší záujem o dukát môžu podľa nej rozšírené možnosti, ktoré dukát momentálne ponúka aj osвета, ktorú charita o projekte šíri.

Verejnosť bude môcť projekt podporiť na jeseň v hlasovaní Participatívneho rozpočtu Mesta Trnava. Charita plánuje za poskytnuté peniaze zakúpiť a umiestniť v meste automaty na výdaj hlinených dukátov.

kuk

Dom pokojnej staroby v Cíferi je dobrým miestom pre život

V charitnom Dome pokojnej staroby v Cíferi žije tridsaťdeväť seniorov. Na izbách majú súkromie a voľný čas trávia aj vo veľkej záhrade. V kaplnke sa každý deň konajú omše a klientov tak prichádzajú povzbudiť aj cirkevní hodnostári.

V zariadení sa nachádza najviac jednoposteľových izieb, až dvadsaťtri, seniorom vie preto poskytnúť vysoký komfort. Voľný čas môžu tráviť vo veľkej záhrade s altánkom, kde sa stretávajú pri káve aj pri cvičení.

Stravovanie a kultúra

V zariadení sa nachádza priestraná jedáleň s vlastnou kuchyňou a seniori sa sami podieľajú na tvorbe jedálneho lístka. Spoločenská miestnosť slúži na kultúrne vyžitie aj pre rôzne terapie. Priamo v zariadení pracuje všeobecný lekár aj psychiater. „V prípade, že klient potrebuje vyšetrenie u odborného lekára, v sprievode našej opatrovateľky ho k nemu zavezie buď služobné auto alebo mu zavoláme sanitku. Seniorom tiež z lekárne prinesieme lieky a zdravotnícke pomôcky,“ hovorí vedúca Domu pokojnej staroby Soňa Sedláková. Zariadenie má stanovené návštevne hodiny, je však na uvážení seniorov, kedy návštevu prijmu.

Altánok je obľúbené miesto pre rozhovory s rodinou aj s priateľmi zo zariadenia.

Koho prijímajú

Prvým predpokladom a podmienkou prijatia je právoplatné rozhodnutie o odkázanosti na sociálnu službu v zariadení pre seniorov, ďalej posudok o odkázanosti. Oba dokumenty vydá obec alebo mesto, v ktorom má žiadateľ trvalý pobyt. Ďalšími dokumentmi, ktoré potrebuje žiadateľ predložiť, sú rozhodnutie sociálnej poisťovne o aktuálnej výške dôchodku a vyhlásenie o majetku s overeným podpisom. „Napokon potrebujeme potvrdenie od všeobecného lekára o tom, že žiadateľ nie je infekčný. Vydá ho sedem dní pred nástupom do zariadenia,“ ozrejmuje Soňa Sedláková. Prednostné právo prijatia majú

ľudia, ktorým musí byť sociálna služba poskytnutá bezodkladne či už z dôvodu nepriaznivého zdravotného stavu, alebo z dôvodu krízovej sociálnej situácie. Rodinným príslušníkom odporúča, aby zariadenie najskôr osobne navštívili a priniesli so sebou aj zdravotnú dokumentáciu žiadateľa. „Môžeme tak preskúmať jeho skutočný zdravotný stav a odporučiť mu druh sociálnej služby, ktorá je pre neho najvhodnejšia. Takto sa vyhneme prípadným nedorozumeniam alebo skresleným informáciám. Niektorí ľudia prežívajú prvé dni v zariadení náročnejšie a je zbytočné potenciálneho klienta stresovať prípadným odchodom do iného druhu zariadenia,“ dodáva Soňa Sedláková.

Foto: archív TACH

príbehy zo Siete pomoci

Naša dodávka dôverne pozná cesty v kraji. Na pomoc s ňou vyrážame východne aj západne, južne aj severne od Trnavy. Tím Siete pomoci prináša ľuďom v núdzi presne tie veci, ktoré potrebujú. V našom sklade ich máme vďaka darcom, ktorí ich, naopak, už nepotrebujú.

Potraviny a drogéria do detského domova

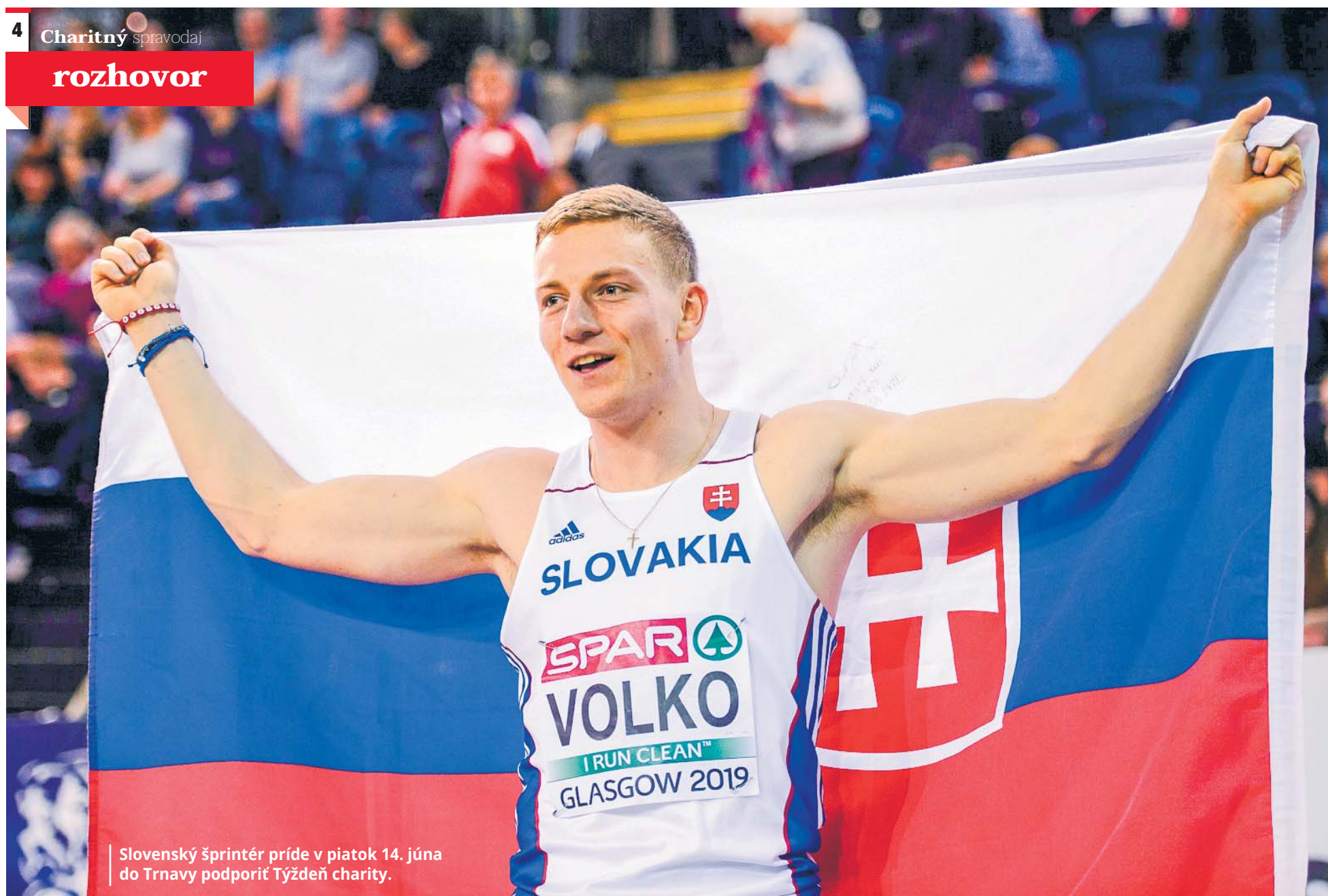
Jednou z partnerských organizácií, ktoré sa snažíme podporiť potravinami a drogériou je detský domov v Trnave – Centrum pre deti a rodiny Trnava. Osud detí z domova nám nie je ľahostajný. Aj preto sme radi, že môžeme prispieť našou troškou k tomu, aby boli ich život hodnotnejší. Úsmev na detských tvárach a úprimné poďakovanie sú pre nás dostatočnou odmenou.

Dve mamy dostali pomocníčku

Paniam Janke a Zuzke sme priniesli spotrebič, bez ktorého sa nezaobíde žiadna domácnosť, práčku. Obe ženy bývajú v spoločnom podnájme v obci Banka pri Piešťanoch a navzájom si finančne pomáhajú. Majú deti, platia vysoký nájom za bývanie, preto im už na práčku nezostali peniaze. A viete si predstaviť, že ju nemáte pri malých nezbedníkoch?

pokračovanie na 6. strane ►

Slovenský šprintér príde v piatok 14. júna do Trnavy podporiť Týždeň charity.

Ján Volko: „Nikdy nevieme, aké ťažké je naše bremeno“

Úspechy z posledných rokov ho vyniesli medzi najlepších slovenských športovcov. Dnes ho živí, napriek tomu si však kladie otázku, čo bude potom. Šprintérsky rekordér Ján Volko rád podporí dobročinné podujatia, a tak súhlasil aj s účasťou na Národnom týždni charity v Trnave. Na Hlavnej ulici ho jeho fanúšikovia stretnú v piatok 14. júna. Rád im rozdá autogramy, i keď nie je práve typ, ktorý by si slávu užíval.

Pre Charitný spravodaj prezradil, čo si musel za úspech odprieť, aj to, čo všetko mu šport dal. O Bohu hovorí rád a otvorene mu ďakuje. Rovnako ako svojej rodine a ľuďom, ktorí pri ňom stoja.

● Slovensko ste potešili rekordmi a úspechmi, vaše meno rezonuje medzi športovcami, aj medzi ľuďmi, ktorí šport až tak nesledujú. Ako vnímate vašu momentálnu slávu?

- Až tak veľmi si ju neužívam. Nie je to niečo, čo by som potreboval k životu. Snažím sa, aby mi

neprerástla cez hlavu a darí sa mi to hlavne vďaka mojim najbližším. S úspechmi súvisí aj strata anonymity, obozretnosť, ale aj zodpovednosť najmä voči deťom, ktoré si moje správanie a život všimajú.

● Keď sa športovcovi darí, je to určite skvelé obdobie. Čo všetko však stojí za vašimi úspechmi? Čo musí človek vybojovať v osobnom živote, kým začne vyhrávať pred publikom?

- Za mojimi úspechmi stoja hlavne ľudia okolo mňa, rodina a tréneri, celý môj realizačný tím

a samozrejme, Boh. Vďaka nim som tam, kde som. Jasné, k tomu treba pridať aj moju snahu, všetku drinu a čas, ktorý atletike venujem. Každodenný boj ma posúva vpred v športe, ale najmä v osobnom živote. Naučil ma disciplíne, zodpovednosti, vytrvalosti, schopnosti koncentrovať sa, vytvoriť si cieľ a dosiahnuť ho, vyrovnáť sa so sklamaním a zakaždým začínať odznova. Dať do toho znova úplne všetko, najmä pri zraneniach, ktoré sú vo vrcholovom športe dennodenným bojom. Musím sa starať o svoje zdravie, aby som neochorel, dôsledne dodržiavať regeneráciu, aby som bol schopný podávať výkony. Učím sa mnohým pohybom a zručnostiam, učím sa ovládať svoje telo aj myseľ.

● Bez odopierania sa teda úspech veľkého formátu nedostaví. Čo ste

si museli kvôli vašej športovej kariére odopierať vy?

- Čas, ktorý by som mohol stráviť s priateľmi, s rodinou aj také veci, ako piatkové večery niekde v bare. Občas to chce odprieť si aj nezdravé fastoody. Úspech je cieľ aj dôležitá cesta, životný štýl a toto všetko mi šport dáva a ponúka na oplátku. Hodnota úspechu je v našej krajine v porovnaní s odvedenou prácou v úzadí. Ten čas, ktorý športovec venuje reprezentácii tejto krajiny, ostatní venujú vlastnej budúcnosti, kariére, štúdiu, práci a naberaniu skúseností v profesii, ktorá ich bude po zbytok života živiť. Ale športovec tú možnosť nemá, lebo ide na plný úväzok za úspechmi. Preto nejde ani tak o to, čo si teraz musím odprieť, pretože úspechy ma momentálne užívajú. Ide o to, ako budem pripravený do života ja.

● Klienti charity zvädzajú súboje denne. Nastávajú aj v živote profi športovca situácie, keď si povie, ďalej už nevládzem?

- Toto zažívam takmer pri každom tréningu, keď mám napríklad vstať po ťažkom úseku a ísť bežať ďalší. Alebo v posilňovni pri kruhovom tréningu, keď mi zostáva ešte jedno posledné kolo a ja už naozaj nevládzem. Vtedy mi najviac pomáhajú tréneri a moji sparingovia, ktorí mi nedovolia vzdať sa. Tiež sa snažím všetku tú námahu obetovať za niekoho, na kom mi záleží, alebo za niekoho, kto to potrebuje.

● Charita pomáha v duchu hesla Blízko pri človeku. Aký je váš vzťah ku charite?

- Keď ma niekto požiada, aby som podporil dobrú vec, snažím sa vyhovieť. Akcie pre deti a charitu majú v mojom tíme pred inými

Ján Volko je úspešný slovenský šprintér.

Z Halových majstrovstiev Európy 2017 v Belehrade priniesol domov striebornú medailu z behu na 60 metrov, z majstrovstiev Európy v Poľsku striebornú medailu v behu na 100 metrov a zlatú v behu na 200 metrov. Láme slovenské rekordy, posledný veľký úspech zaznamenal na Halových majstrovstvách Európy 2019 v Glasgowe, kde získal zlatú medailu v behu na 60 metrov. Jeho trénermi sú bývalá šprintérka Naďa Bendová a desaťbojár a olympionik v boboch Róbert Kresťanko.

stretnutia s ľuďmi? Rád rozdáte autogramy?

- Stretnutie s fanúškami si veľmi vážim. Ak ma niekto požiada o autogram, rámu ho dám, ale nie som ten typ človeka, ktorý by sa niekomu vnucoval.

• Minulý rok sa podujatie nieslo v rozprávaní príbehov klientov charity. Aký titulok by ste dali tomu vášmu životnému príbehu?

- Ďakujem! Za dar, talent, príležitosť.

ný. Vyrastal som u saleziánov, ktorí majú veľkú zásluhu na tom, kým som dnes.

• Boli vo vašom živote silné momenty, v ktorých ste vyslovne cítili Boží zásah?

- Áno, boli, pomerne nedávno, na Halových Majstrovstvách Európy v Glasgowe. Išiel som tam so zranením a takmer žiadnymi očakávaniami, no napriek tomu Boh viedol moje kroky postupne cez

na minútku s Jánom Volkom

☞ Rýchla jazda

Mám ju rád, ale iba ak je to možné a neohrozím seba a nikoho iného.

☞ Ideálne strávený deň

S ľuďmi, ktorých mám rád. Nezáleží na tom, čo robím, ale na tom, že som s nimi.

☞ Oblúbené jedlo

Zjem takmer všetko, ak je to chutné a z kvalitných surovín.

☞ Oblúbené miesto

Tam, kde sa nachádzajú moji najbližší a ľudia.

☞ Zlovyk

Pomerne často sa stáva, že trénerom hovorím do ich roboty. Namietam, že daný cvik nie je možné tak či onak urobiť, alebo že je mi zbytočný, aj keď dobre viem, že všetko, čo ma na tréningu učia, má zmysel.

☞ Preteky s kamarátmi v detstve?

Samozrejme, ako každý správny chalan. V tom čase sa však ešte neprejavoval môj talent na šprinty.

☞ Oblúbená spomienka na detstvo

S bratrancami na chate na Donovaloch, kde sme vymýšľali všetky bláznivé kúsok a vždy sme sa pri tom dobre nasmiali.

☞ Ideálna dovolenka

Na horách s rodinou a ľuďmi, ktorých mám rád.

☞ Vzor

Svetový rekordér na 400 metrov, Wayde van Niekerk.

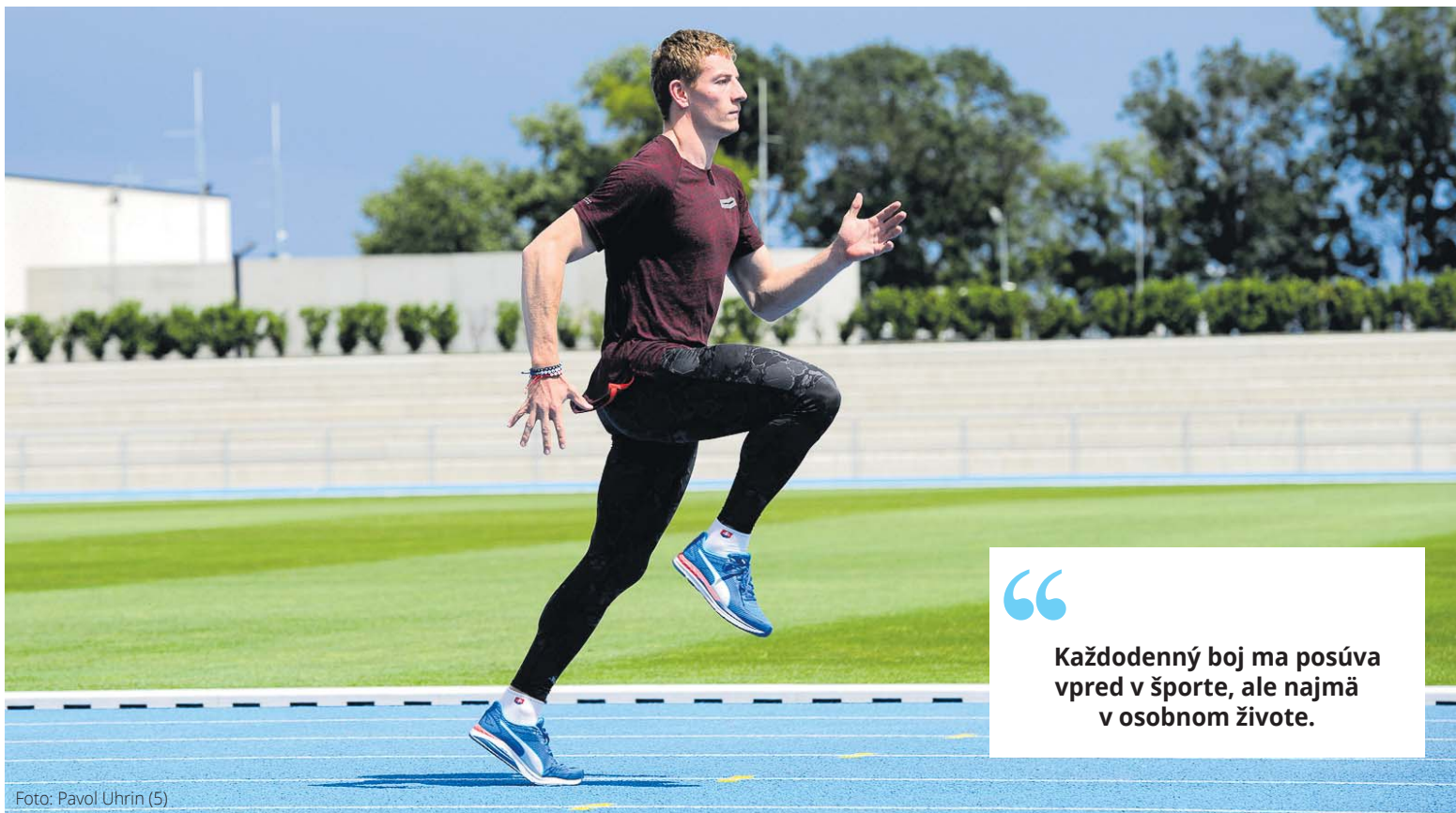

Foto: Pavol Uhrin (5)

Každodenný boj ma posúva vpred v športe, ale najmä v osobnom živote.

podujatiami prioritu, no prvoradý je pre mňa tréning a všetko, čo s tým súvisí. Ak nebudem trénovať, regenerovať, pretekať, spať a oddychovať, nebudú ani úspechy a nebudem môcť pomáhať.

• Prečo je podľa vás charita dôležitá a kto na Slovensku ju potrebuje najviac?

- Nevie, kto charitu podporuje najviac, ale viem, že je to veľmi potrebná činnosť. Ak mám možnosť,

vždy sa snažím pomôcť niekomu, kto to potrebuje, bez ohľadu na to, či sa v tej ťažkej situácii ocitol svojou vinou, alebo nezavinene. Človek nikdy nevie, či sa raz neocitne v situácii, kedy bude potrebovať pomoc. Nikdy nevieme, aké ťažké je bremeno, ktoré nenesieme.

• Čoskoro vás uvidíme na Národnom týždni charity v Trnave, určite sa na vás prídu pozrieť vaši fanúšikovia. Máte rád takéto

• Ste známy tým, že otvorene hovoríte o Bohu. Kedy jeho pomoc pociťujete najviac?

- Každý deň, každý tréning, kedy už nevládzem a samozrejme aj na pretekoch. Viera v Boha je neodmysliteľnou súčasťou môjho života.

• Nestretávame sa až tak často s tým, aby športovci takto otvorene ďakovali Bohu.

- Mňa k viere viedli odmalička rodičia, za čo som im veľmi vďač-

rozbeh, semifinále až do finále, kde mi dal silu zvíťaziť.

• Aký najväčší cieľ máte momentálne pred sebou?

- Účast na Olympijských hrách v Tokiu 2020, to je jeden z mojich snov a cieľov. Aby sa stal skutočnosťou, musím splniť kvalifikačný limit, čo bude naozaj náročné. Verím však, že s Božou pomocou, s pomocou môjho tímu a ľudí okolo mňa, sa mi to podarí. **DARINA KVETANOVÁ**

Podujatia pre deti sú jeho srdcovkou a rád ich podporí.

Ján Volko vie, že s úspechom súvisí aj zodpovednosť voči deťom, ktoré si všimajú jeho správanie a život.

príbehy
zo Siete pomociPavol už jazdí
na bicykli

Pán Pavol poberá dôchodok, z ktorého si platí podnájom, stravu a kupuje oblečenie. Navyše, spláca exekúcie, ktoré súvisia s jeho závislosťou od alkoholu. Podstúpil protialkoholické liečenie a momentálne je abstinent. Pretože bol predajca časopisu Nota Bene a potreboval sa prepravovať z miesta na miesto, požiadal nás o bicykel, ktorý sme preňho dokázali vďaka darcovi zaobstarat.

Vďaka Sieti pomoci
nie sú hladní

Pani Mária spolu so svojím manželom Rudolfom, ktorý je po mozgovej príhode, sú invalidní dôchodcovia. Zdravotný stav ani jedného z nich nie je práve najlepší, svojpomocne tak nedokážu zlepšiť ich životnú situáciu. Bývajú na ubytovni a nájom, ktorý platia, je vyšší, ako ich spoločný príjem. Už asi pol roka im preto prostredníctvom Siete pomoci poskytujeme potravinovú pomoc.

pokračovanie na 8. strane ►

Dva osudy, ktoré sa mohli
skončiť smrťou

Ak si myslíte, že charita v Trnave je len miesto, kde sa môžete zbaviť starého oblečenia, lebo ste si práve po sezóne vytriedili šatník, **čítajte ďalej tieto riadky. Ak máte názor, že jej hlavnou náplňou je dávať „bezdomovcom“ neosolené polievky, z tohto textu budete prekvapení.**

Človeku vždy otvoríme dvere, nezáleží na tom, koľkokrát padne a aké následky to má.

Soňa sedí vo svojej kancelárii v historickej budove pri kostole svätej Heleny. Minulosť a súčasnosť týchto priestorov sa spojili. V stredoveku tu sídlil mestský špitál a starali sa v ňom o tých najchudobnejších občanov. Dnes tieto budovy obýva Trnavská arcidiecézna charita a stále sem prichádzajú ľudia, ktorí si sami nedokážu pomôcť.

SOŇA

Nižšia, krátkovlasá blondína Soňa Pobiecka zastrešuje v charitnom nízkoprahovom centre od konca roka 2017 **špecializované sociálne poradenstvo**. Za zložitým názvom sú dlhé rozhovory s ľuďmi, ktorí prišli o prácu, sú bez príjmu a majú finančné problémy. Za týmto pojmom zo slovníka sociálnej práce je tiež hľadanie ľudí bez domova v teréne a často boj za záchranu tých, ktorí sú v bezprostrednom ohrození života. Špecializované sociálne poradenstvo, to sú sprievody núdznych a chorých k lekárom a hodiny čakania pred ordináciami, sú to telefonáty do zariadení, keď sa sociálny pracovník pokúša vybaviť liečenie pre závislého klienta. Sú to sedenia s právnikmi, keď chce ľudí na konci so silami zbaviť exekúcií a dlhov. Tieto tri slová – špecializované sociálne poradenstvo - znamenajú priateľstvo pre tých, ktorí priateľov nemajú, dôveru pre tých, ktorí ju už všade stratili a zmysel života pre tých, ktorí ho chcú ukončiť. To všetko sú tie tri slová.

JOZEF

Raz v auguste prišla za Soňou klientka z nízkoprahu a povedala jej o nováčikovi na ulici v Trnave.

Prespáva tam starý muž bez nohy, ktorému trčia z tela hadičky. Soňa vyrazila do ulíc a – našla. Našla človeka s amputovanou nohou, ktorý mal zavedený katéter a hadičky mu vyčievali spod oblečenia. Našla zúboženého muža, ktorý bol na ulici niekoľko dní. Našla Jozefa. Zobrala ho do charity a z rozhovoru vyplynulo, že mu ukončili zmluvu v domove pre seniorov „z dôvodu porušenia pravidiel“. Sedel pred ňou Jozef, človek bez rodiny, bez telefónu, bez kontaktu na známych, Jozef, onkologický pacient, sedemdesiatnik. „Bolo neskoro popoludní a v našich silách nebolo okamžite ho niekam umiestniť. Vonku bol horúci deň, okolo tridsať stupňov. Zobrala som teda deku, kúpila jedlo a cigarety a s Jozefom sme sa veľmi dlho rozprávali v parku. Pri prvom kontakte mi povedal, že on končí. Mal vypité. Keď trochu vytriezvel, vrátila som sa k týmto slovám a pýtala sa, ako to myslel, no bol ticho. V ten podvečer som ho musela nechať na tomto mieste v parku. Dohodli sme sa, že ma tam počká, skoro ráno po neho prídem a budeme riešiť jeho situáciu. Keď som kráčala domov, v hlave som si hovorila, Bože, postaraj sa o neho, ja ho tam zajtra potrebujem nájsť.“

Soňa prišla na druhý deň na dohodnuté miesto, no Jozefa nebolo. Dozvedela sa, že ho policajti odviezli do mestskej nocľahárne. Telefonickej jej to potvrdila aj terénna sociálna pracovníčka a povedala, že jeho situáciu už riešia. Prišiel víkend a po ňom správa, že Jozef si v nocľahárni **podrezal žily** a dostal sa na psychiatriu. „Volala som do nemocnice a prosila ich, aby nám dali vedieť, keď ho budú prepúšťať. No nestalo sa a Jožko sa po dvoch

týždňoch hospitalizácie opäť ocitol na ulici. Opäť v katastrofálnom stave s vyčnievajúcimi hadičkami katétra. Našla som ho, zobrala do charity a vytočila číslo občianskeho

zdrúženia Kroky v Jaslovských Bohuniciach. Poprosila som vedúceho zariadenia Milana Rumanoviča, aby Jožka prijal, aj keď priestory nemajú prispôsobené pre ľudí so zdravotným postihnutím. Nemali sme však žiadnu inú možnosť a on mu dvere do zariadenia otvoril, za čo mu dodnes nesmierne ďakujem. Ešte v ten deň sme ho mohli priviezt.“

NOVÝ JOZEF

V rodinnom dome na okraji Jaslovských Bohuníc našiel Jozef v septembri domov, no len dočasný, pretože čaká na umiestnenie do zariadenia pre seniorov v Senici. Soňa a jej kolegovia z charity ho pravidelne sprevádzajú k lekárom a vybavujú s ním potrebné úradné záležitosti. „Chodíme na vyšetrenia na onkológiu aj urológiu, ktoré trvajú aj niekoľko hodín. Za tento čas sa môžeme porozprávať, vyventilovať a môžeme Jožka povzbudiť. On nám rozpráva veselé historky zo svojho života a ja si uvedomujem, že je to celkom iný človek. Ten, koho som stretla prvýkrát, nemal víziu, nemal silu a nemal budúcnosť. Teraz je to Jožko, ktorý chce protézu, aby sa s ňou naučil chodiť. Je to onkologický pacient bez rodiny a známych, ktorý má takú neuvieriteľnú chuť do života, až nechápem, kde sa v ňom berie. Povedal mi: Ocitol som sa medzi ľuďmi, na ktorých sa môžem spoľahnúť, mám ich rád a oni majú radi mňa. Toto som pocítili v mojich sedemdesiatich rokoch.“ V Jaslovských Bohuniciach sa Jozefovi katéter niekoľkokrát upchal a museli mu privolať rýchlu zdravotnú pomoc, pretože bol v ohrození života. Ak by sa to stalo na ulici, s veľkou pravdepodobnosťou by

neprežil. Dnes, po viacerých odborných vyšetreniach už katéter nemá a jeho stav sa zlepšuje.

ROBO

Keď Soňa spoznala Roba, bol človek bez domova, bez príjmu, závislý na alkohole a vyskúšaný mal aj iné návykové látky. Chodil do charitného denného centra a po dlhých rozhovoroch, motiváciách a povzbudeníach sa rozhodol nastúpiť na resocializačný program v Adamove. Strávil tam dva roky. Vrátil sa domov a úspešne sa zamestnal v automobilke. Začalo sa mu dariť, slušne zarábala a platil svoje dlhy. Potom mu však diagnostikovali cukrovku, pre ktorú zostal na dlhobehnej péenke. Zamestnávateľ ho prepustil a Robo išiel psychicky dole. Snažil sa predsa splácať dlhy, robil maximum pre nový život a situáciu, v ktorej sa ocitol, si nezapríčinil sám. Pod týmto tlakom skončil znova na ulici a **už neveril v druhú šancu**. Soni niekoľkokrát povedal, že chce zomrieť a táto vízia sa takmer naplnila. Robo mal viaceré diagnózy a odpadol priamo na ulici. Mal veľké šťastie, že mu okoloidúci privolať sanitku. Lekár zhodnotil, že chýbalo len málo a už by nebol medzi živými. Soňa Pobiecka začala Roba navštevovať v nemocnici, veľa sa rozprávali a opäť otvorili tému návratu do resocializačného zariadenia. Keď človek odchádza, povedia mu, že ak by kedykoľvek potreboval, dvere má otvorené. Robo mal na Adamov dobré spomienky, veľa sa tam naučil a v rozhovoroch so Soňou prišiel na to, že zomrieť nechce. Momentálne je opäť v resocializačnom programe.

POINTA

Sociálni pracovníci sú tí, ktorí nikdy nad nikým nelámu palicu. „Pracujem s niekoľkými mladými ľuďmi. Majú zamestnanie a zarábajú, niečo sa stane, vrátia sa na ulicu. Sú na liečení, rodina ich prijme, rodina ich vyhodí z domu. Vráti sa k závislosti, naše rozhovory začíname odznova. My sme tí, ktorí sú tu pre nich v každej situácii a nikdy pred nimi nezatvoríme dvere. Nech sa deje čokoľvek. Každý sociálny pracovník by opísal svoje postupy, ako človeka vytiahnuť z núdze. Ja sa ku klientom správam ako k ľuďom, ktorých má rada. Dávam im **pocit bezpečia a dôvery**. Ak by ju odo mňa necítili, neprišla by chuť niečo zmeniť. Chcem, aby pri mne klienti pocítili, že mi môžu povedať všetko, vysypať na stôl, čo ich ťaží, s čím sa nikomu inému nezverili. Na nič však netlačím. Aj užívateľovi návykových látok **nechám čas**, kým mi o svojej závislosti povie sám, i keď ja som ju už dávno odhalila. Niektoré veci sa zdajú úplne jasné, umyť si ruky po použití toalety, ukončiť školu, nájsť si prácu. Ak ale človek vyrastá v prostredí, kde nevidel tieto návyky a nebol k nim vedený, nerozumie im. Preto potrebujem hovoriť jeho jazykom, **mať trpezlivosť a porozumenie**. **TEXT A FOTO: DARINA KVETANOVÁ**

66

Nie je dôležité, ako dlho kráčaš zlým smerom, ale to, že sa vždy môžeš otočiť.

99

Kto môže trnavskú charitu požiadať o potravinovú a materiálnu pomoc?

Sú to najmä jednotlivci a rodiny v ťažkých životných situáciách, ktoré k nám prichádzajú s prosbou o pomoc. Potraviny z našich skladov tiež putujú do partnerských organizácií, ktorými sú detské domovy, útulky, azylové domy, ale aj charitné zariadenie Domov pokojnej staroby v Cíferi a Centrá pomoci človeku v Trnave a Piešťanoch.

Kto môže charitu o potraviny a materiálnu pomoc požiadať? Ako to má urobiť a čo sa v balíku pre ľudí v núdzi nachádza?

odpovedá
Matej Polák
manažér materiálnej a potravinovej pomoci

● **Aká je obvykle životná situácia klientov, ktorí dostanú potravinovú pomoc od charity?**

- Ide napríklad o mnohopočetné rodiny, v ktorých je nízky finančný príjem. Typickým žiadateľom sú tiež mamy, samoživiteľky, ktoré sa starajú o jedno a viac detí. Oslovujú nás však aj dôchodcovia, ktorým nízky dôchodok nepokryje

ich výdaje a prichádzajú tiež ľudia, ktorí štartujú „nový“ život a potrebujú podporu na začiatok.

● **Čo musí klient splniť, aby potravinovú pomoc získal?**

- Mal by sa nakontaktovať na pracovníka Materiálnej a potravinovej pomoci alebo prísť osobne do charity v Trnave. Objasníme mu kroky k tomu, aby sme ho mohli zaradiť medzi žiadateľov. Osobne u nás vyplní žiadosť a priloží všetky náležitosti.

● **Ak chce človek trnavskú charitu požiadať o potravinovú a materiálnu pomoc, musí mať trvalý pobyt na území, kde charita pôsobí?**

- Nie, nemusí. Ide skôr o zriedkavé prípady, no stalo sa, že ľudia si pre potraviny prišli aj zo vzdia-

lenejších miest. Človeku vtedy poskytneme aj kontakt na charitu v okolí, kde žije, aby mohol svoju situáciu riešiť komplexnejšie. O potraviny nás žiadali už aj zahraniční občania, ktorí sa zdržujú na Slovensku.

● **Čo sa nachádza v balíku potravinovej pomoci?**

Charitná dodávka putuje z miesta na miesto v celej trnavskej arcidiecéze.

Foto: Sieť pomoci

- Ide o potraviny, z ktorých si človek dokáže pripraviť jedlo v domácom prostredí. Najčastejšie sú v balíku cestoviny, múka, ryža, cukor, olej, konzervy, paštéty a čaj. Tiež do neho zaraďujeme hygienické pomôcky ako zubná pasta a kefka, šampón, sprchovací gél, prací prach či mydlo.

● **Koľkokrát, respektíve ako často môže klient o potravinovú pomoc charitu požiadať?**

- Máme klientov, ktorí k nám prídu jednorázovo a o ďalšiu pomoc už nepožiadajú, iní o ňu žiadajú opakovane. Každý prípad preto vyhodnocujeme individuálne. Naším pravidlom je, že potravinovú pomoc poskytujeme danému klientovi raz mesačne po dobu maximálne šiestich mesiacov.

kuk

Priniesla som oblečenie, odmietli ste ho prevziať

Dobrý deň. Minule som chcela priniesť oblečenie do charity a odmietli ste ho. Mala som pripravené tri veľké tašky, boli tam aj fakt pekné odevy, aj saká, zimný kabát. Bolo mi to zvláštne. Do charity sa predsa nosí ošatenie, no nie?

Marika, Trnava

odpovedá
Katarína Pažitková
rozvoj sociálnych služieb

Veľmi si vážime, že ľudia chcú pomáhať. Vidíme, že chcú recyklovať, že im záleží na dobre iných. Vnímame to takmer každý deň. Zároveň sú však naše možnosti pomáhať obmedzené. Nedokážeme vyriešiť všetky problémy, obliecť a zabezpečiť chýbajúcimi hmotnými vecami všetky rodiny v núdzi. V našom centre v Trnave pracujeme prevažne s ľuďmi bez domova a s ľuďmi, ktorí uprednostňujú praktickosť pred „pekným oblečením“. Ľudia na ulici potrebujú oblečenie pohodlné, vo farbách, na ktorých nie je okamžite vidieť zašpinenie. Saká, kostýmy, svetríky, košele, hoc pekné a nové, nemáme komu posunúť. Je to oblečenie vhodné na príležitosť a ľudia v núdzi v bežnom živote nemajú tieto príležitosti. Zimný kabát môže byť síce teplý, ale je ťažký, ľahko navlhne a následne, po uschnutí, nevonia. A kto by chcel stáť v obchode pri pokladni za človekom, ktorý má na sebe takýto kabát? Ďalším dôležitým faktorom je, že nedisponujeme priestormi, kde by sme dokázali skladovať oblečenie, o ktoré je minimálny záujem. Charita je tu pre ľudí, ktorí chcú riešiť svoje problémy. Pracujeme na tom, aby si ľudia dokázali pomáhať sami, aby zvládali riešiť základné problémy. Oblečenie, ktoré naši klienti určite nebudú potrebovať, nám berie čas a sily, ktoré by sme inak mohli využiť pri práci s klientom na riešení iných problémov – pomáhať im pri hľadaní práce, ubytovania, pri vybavení liečenia, či pri oddľžovaní.

Ilustračné foto: Pixabay

Polohovacia posteľ aj vozík pre imobilných. Ako a kde ich zaobstarat?

Nečakaná choroba alebo úraz vedie človeka poriadne zaskočiť. Často po nich skončí odkázaný na pomoc iných ľudí a aby mohol v domácom prostredí ako-tak fungovať, potrebuje invalidný vozík alebo polohovaciu posteľ.

Koho a ako však o kompenzačné pomôcky požiadať?

odpovedá
Adriana Krajčovičová
vedúca opatrovateľskej služby
TADCH

● **Na koho sa má obrátiť človek, ktorý potrebuje takúto zdravotnícku pomôcku?**

- Žiadateľ má niekoľko možností ako a kde môže kompenzačnú pomôcku získať. Môže o ňu požiadať u svojho ošetrojúceho lekára alebo na príslušnom Úrade práce sociálnych vecí a rodiny na oddelení vrátených kompenzačných pomôcok. Ďalšou možnosťou je, že si ju zapožičia od organizácie alebo firmy, ktorá má na to oprávnenie. Do tejto kategórie spadá aj Trnavská arcidiecézna charita. Úrad práce aj spomínané subjekty majú zoznam zdravotníckych pomôcok, ktoré poskytu-

jú a pokiaľ je výpožička splatená, majú stanovený cenník.

● **Kto je oprávnený žiadateľ o zdravotnícku pomôcku?**

- Je ním človek s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorý je na zdravotnícku pomôcku odkázaný.

● **Ako má o túto pomôcku požiadať?**

- Záleží na tom, koho o zdravotnícku pomôcku žiada. Pokiaľ úrad práce alebo niektorú zo spomínaných organizácií, môže mať pomôcku aj v daný deň, ak ju majú na sklade. Musí preukázať odkázanosť na pomôcku, a to prepúšťacou správou z nemocnice alebo iným odporúčaním lekára. Pomôcka sa poskytne žiadateľovi na základe písomnej zmluvy o výpožičke. V prípade, že o ňu požiada ošetrojúceho lekára, trvá celý proces niekoľko dní. Lekár musí napísať odporúčanie na zdravotnícku pomôcku, s tým musí ísť žiadateľ k rehabilitačnému lekárovi, ktorý napíše poukaz na zdravotnícku

Ilustračné foto: Pixabay

V charite poskytujeme polohovaciu posteľ za dobrovoľný príspevok 2,5 eura na týždeň.

pomôcku. Poukaz treba odovzdať na schválenie do poisťovne, v ktorej je žiadateľ poistený. Poisťovňa potom informuje žiadateľa, či mu bola pomôcka schválená, alebo nie. Pri kladnom vyjadrení poisťovne sa dohodnú podrobnosti ohľadom prevzatia pomôcky.

● **Na aký dlhý čas si môže klient zdravotnícku pomôcku zapožičať?**

- U nás, v Trnavskej arcidiecéznej charite, požičiame klientovi zdravotnícku pomôcku na tri mesiace. O novú môže požiadať zdravotnú poisťovňu. Tá mu ju vybaví bezplatne a do troch mesiacov ju bude mať určite doma.

● **Častou pomôckou, o ktorú klienti žiadajú, je polohovacia posteľ. Akú sumu za ňu klient zaplatí?**

- U nás poskytujeme polohovaciu posteľ za dobrovoľný príspevok 2,5 eura za každý začatý týždeň.

Tieto peniaze využívame na údržbu a opravy pomôcok, prípadne na kúpu nových pomôcok.

● **Čo by mala polohovacia posteľ spĺňať?**

- V prvom rade by mala byť zachovaná funkčnosť

všetkých častí postele. S prihliadnutím na zdravotný stav žiadateľa treba zvážiť aj prídavné zariadenia postele ako sú bočnice, ktoré zabraňujú pádu, hrazda, ktorá pomáha pri mobilizácii, prípadne antidekubitný matrac, ktorý predchádza vzniku preležanín. Tieto prídavné zariadenia nie sú bežnou súčasťou postele. Žiadateľ, prípadne osoba, ktorá bude s postelou manipulovať, by mala byť riadne poučená o tom, ako funguje. Len tak môže pomôcka správne poslúžiť a zároveň sa zabráni tomu, aby nedošlo k jej znehodnoteniu, prípadne poškodeniu.

kuk

príbehy zo siete pomoci

Keď oheň ničí, čo mu príde do cesty

Stačí jeden moment a človek sa ocitne v krízovej situácii. Toto sú bratia Jozef a Ladislav Bertókovci z Veľkého Blahova na južnom Slovensku. Len nedávno ich postihlo veľké nešťastie, keď im oheň zničil strechu nad hlavou a takmer celé vybavenie v rodinnom dome. O ich situácii sme dostali správu z farskej charity v tejto obci a náš tím Siete pomoci okamžite vyrazil na svoju ďalšiu cestu. Rodine sme priviezli práčku, chladničku, stôl so stoličkami, skrinky na oblečenie a ďalšie spotrebiče. Pomohli sme tiež potravinami a momentálne hľadáme ďalšie cesty, ako ich podporiť v ťažkej životnej skúške.

V prázdnom byte by sa žilo ťažko

Pani Kvetoslava s partnerom prišli do charity, pretože od Mesta Trnava dostali do podnájmu nezariadený sociálny byt. Ich životná situácia nie je jednoduchá, preto opäť nastúpil náš tím a doručil im spotrebiče a nábytok, ktoré charite venovali darcovia. Byt už majú z časti zariadený, tešia sa z chladničky, kuchynského stola a z potrieb do kuchyne. Priniesli sme im tiež posteľnú bielizeň a šatstvo.

Vzdelávajú deti a budujú vzťahy

V blízkosti piešťanskej železničnej stanice a V. základnej školy, tak trochu ukryté medzi bytovkami, stojí piešťanské charitné centrum. Pomáha dospelým ľuďom v núdzi, no vo veľkej miere sa venuje aj deťom. Trikrát v týždni otvára svoje brány pre malých návštevníkov, ktorí v ňom môžu rozvíjať svoju fantáziu, estetické cítenie a zašportovať si spolu. A to zďaleka nie je všetko.

PIEŠŤANY

Klubovú činnosť centra využívajú viacerí žiaci zo spomínanej základnej školy, pretože tá im neposkytuje možnosť družiny. Životná situácia malých návštevníkov je však rôznorodá. Mnohí sú z kompletných fungujúcich rodín, niektorí zo sociálne slabších rodín alebo žijú len s jedným rodičom. Do centra však chodia aj deti, ktoré sú pod dohľadom kurately alebo tie, ktoré žijú v azylovom dome.

Aktivity dnu aj von

Sociálne pracovníčky sa deťom venujú každý pondelok, utorok a stredu od 13. do 16. hodiny. Na programe majú záujmové a preventívne aktivity. „Vedíme napríklad krúžok šikovných rúk. Sú to tvorivé dielne, v ktorých majú možnosť zlepšovať si jemnú motoriku, prejavovať svoje estetické cítenie a rozvíjať fantáziu,“ hovorí Simona Petrušová z piešťanského charitného centra. Oblúbenými činnosťami sú podľa nej aj práca s hlinou, plastelínou, korálikmi, ale aj s keramikou či vlnou. „Vyrábame rôzne dekoratívne predmety a ozdoby, deti sme naučili

Keď je slnečný deň, sociálne pracovníčky zoberú deti na turistiku.

aj základy šitia a plstenia. Veľmi rady však chodia aj von, tam spolu športujeme.“ Okrem bežných športov si už vyskúšali aj nie práve tradičné ako lukostreľba, petang či kriket. Veľkou výzvou sú pre deti aj turnaje v šípkach, biliarde, v stolnom tenise alebo vo futbale.

Zábava aj cez prázdniny

Na piešťanské charitné centrum nedajú jeho malí návštevníci dopustiť ani cez prázdniny, keď sú ich rovesníci s rodičmi pri mori. „Pre našich zverencov organizuje-

me výlety aj opekačky, ktoré k letu patria. Do útulku chodíme venčiť psíkov, kúpeme sa na kúpalisku a hráme spoločenské hry,“ hovorí Simona Petrušová. Deti doslova zbožňujú aktivity, ktoré sa odohrá-

umocňujú vzájomné vzťahy, učia sa rešpektovať jeden druhého, riešiť konfliktné situácie a kontrolovať negatívne emócie,“ vysvetľuje Simona Petrušová. Deťom poskytujú aj doučovanie. Momen-

tálne má centrum registrovaných tridsať detí, denne ich príde asi desať. Centrum môžu navštevovať všetky deti, ktoré už mali 7 rokov. Všetky aktivity sú pre ne bezplatné. „Radi medzi sebou privítame nových kamarátov,“ dodáva Simona Petrušová.

kuk

Učia sa budovať vzťahy

Tieto aktivity vypĺňajú deťom voľný čas, no stoja za nimi aj ďalšie dôležité úlohy. „Vďaka nim si

tálne má centrum registrovaných tridsať detí, denne ich príde asi desať. Centrum môžu navštevovať všetky deti, ktoré už mali 7 rokov. Všetky aktivity sú pre ne bezplatné. „Radi medzi sebou privítame nových kamarátov,“ dodáva Simona Petrušová.

kuk

Centrum pomoci človeku
Andreja Hlinku 41 (za reštauráciou Semajor)
Piešťany
soc. prac.: Mgr. Katarína Ábelová
tel. č.: 0910 788 031
e-mail: charita.piestany@charitatt.sk

Plienky na rok pre dve rodiny

NOVÉ MESTO N. V.

Jedným z najúčinnějších spôsobov, ako pomôcť je spojiť sily viacerých strán. Slovenskej katolíckej charity sa takto podarilo nadviazať partnerstvo s DM drogerie markt.

Táto spoločnosť veľkoryso ponúkla pomoc formou celoročné-

ho darovania plienok do rodín, ktoré sú na to odkázané. Miestna pobočka Trnavskej arcidiecéznej charity v Novom Meste nad Váhom v spolupráci s pracovníkmi oddelenia kompenzácií Úradu práce v Novom Meste nad Váhom hľadali dvoch vhodných klientov. Kritériom bola sociálna odkázanosť alebo zdravotné postihnutie detí, ktoré sú odkázané na plienkovanie aj v staršom

veku. My sme sa rozhodli vybrať rodiny so zdravotne postihnutými deťmi, ktoré majú vysoké náklady na liečbu. V prvom prípade ide o chlapčeka postihnutého špecifickým ochorením, ktorým na Slovensku trpia len dve deti a celosvetovo je evidovaných len 250 detí s takouto chorobou. V druhom prípade ide o dieťa, ktorému zomrela mama, preto bolo zverené do starostlivosti

starej mame. Tá už má v opatere dve iné deti a napriek veľkej snahe sú pre ňu náklady na hygienu dieťaťa privysoké. Celoročnú pomoc formou plienok schválila DM drogerie ešte v apríli. Takáto spolupráca je pekným príkladom záujmu partnerskej spoločnosti o problémy, ktoré musia prežívať rodiny so zdravotne postihnutými deťmi.

PETER OCHRÁNEK,
Farská charita
Nové Mesto nad Váhom

Aj v malej obci môžu byť ľudia súčasťou veľkej pomoci

Farské charity majú byť predĺženou rukou Trnavskej arcidiecéznej charity. Aj vďaka nim chce dostať svoje služby pre ľudí v núdzi do čo najväčšieho množstva farností.

V malej obci žije chudobná rodina. Kňaz a tamjší ľudia vedia o ich situácii a chcú im pomôcť, preto upozornia charitu v Trnave.

Jej zamestnanci prinesú rodine potravinovú a materiálnu pomoc, bez zapojenia ľudí z danej obce by sa však o tejto rodine len sotva dozvedeli. A práve toto je jednou z činností farských charít – upriamiť pozornosť na chudobu vo svojom okolí. „Okrem toho pomôžu charite pri organizovaní potravinových zbierok v kostoloch, verejných zbierok a budú šíriť medzi

ľuďmi myšlienky solidarity a ľudskosti,“ vysvetľuje koordinátor farských charít TADCH Igor Strýček.

Ako sa pridať

Farská charita môže vzniknúť tam, kde sa nájdú minimálne traja ľudia odhodlaní pomáhať núdzným. Takáto charita funguje pod farským úradom, na jej čele preto

stojí kňaz, pri činnosti mu pomáhajú dobrovoľníci. „My ich v tomto úsilí podporujeme a sme pre nich zároveň metodickým garantom,“ objasňuje Igor Strýček. „Z farských charít by sme chceli vytvoriť akési hnutie. Zatiaľ sme len na začiatku nášho snaženia, no veríme, že ich počet v arcidiecéze sa zvýši. Veci však nerobíme nasilu. Ak vidíme aktívnych ľudí, ktorí chcú byť súčasťou pomoci iným, ponúkame im aktivity, ktoré môžu vo svojej farnosti vykonávať. Až po istom čase, keď je zrejmé, že to nebol jednorázový zápal, oficiálne zriadujeme farskú charitu,“ dodáva Strýček.

kuk

Nie všetky príbehy majú dobrý koniec. Ale bojujeme

Po zániku denného nízkoprahového charitného centra v Seredi sa niekoľko dobrovoľníkov rozhodlo zaregistrovať farskú charitu (FCH), aby aspoň čiastočne suplovala služby pre ľudí v núdzi.

SEREDĚ

Chceli sme pokračovať v zabehnutých prvopiatkových zbierkach potravín, lebo farníci ich pravidelne podporovali. Práve v deň, keď sme charitu oficiálne zaregistrovali na arcibiskupskom úrade, oslovil nás pred vstupom na faru muž bez domova. Keď sme videli, ako sa trasie od zimy, bola na svete aj druhá forma našej služby – sociálny šatník. Pre ľudí, ktorí k nám čoraz viac prichádzali, sme zaviedli aj poradenstvo vo finančnej a sociálnej oblasti a keď začali problémy klientov presahovať naše dobrovoľnícke schopnosti, začal sa im venovať sociálny pracovník z Trnavskej arcidiecéznej charity. Vďaka pomoci od jedného

O núdznych v Seredi sa stará Mária Fačkovcová a viacerí dobrovoľníci.

Foto: Archív FCH Sered'

sponzora sme každý utorok od decembra do marca podávali ľuďom bez domova teplú polievku.

Zbierky a príbeh cudzinca

Snažíme sa pomáhať každému, kto k nám príde a na koho nás upozornia ľudia. Niekedy to ide ľahšie, inokedy ťažko a niekedy sa nám to ani nepodarí. S klientmi máme čoraz bližší vzťah, preto sme pre nich zorganizovali vianočné posedenie. Vďaka darcom sme vypravili do školy s taškami a pomôckami dvanásť školákov zo Serede a ďalšie pomôcky sme poskytli deťom v iných mestách. Úspech mala aj zbierka Okuliare pre Afriku. Za rok našej služby sme sa stali súčasťou mnohých ľudských príbehov – v rodinách i na uliciach. Nie všetky mali šťastný

koniec. Nad tými smutnými však prevažujú radostné. Jeden muž žil v Seredi na ulici asi tri roky. Bol to cudzinec, ktorého sem privlial mix náhod. Bývalý vojak z povolania ovládal tri svetové jazyky a nechcel zostať na ulici, problémom však bola jeho závislosť od alkoholu.

Podarilo sa nám vybaviť mu re-socializačné zariadenie, v ktorom vydržal dva mesiace, potom prišiel skrat a zo zariadenia odišiel. Opäť skončil na ulici a dvakrát dokonca v nemocnici v ohrození života. Vďaka našej spolupracovníčke Martine a dobrovoľníkovi Ivanovi sa muž vrátil do Nemecka. Veríme, že sa mu darí, pretože sa nám ohlásil, že má prácu aj ubytovanie.

MÁRIA FAČKOVCOVÁ,
Farská charita Sered'

@ Farská charita Sered'
Novomestská 3022, Sered'
kontakt. os.: Mária Fačkovcová
tel. č.: 0908 179 610
e-mail: charitasered@gmail.com

Bola to náhoda?

Veríte v šťastné náhody? Alebo veríte v to, že tie náhody vôbec nie sú náhodami? Takáto zaujímavá situácia sa stala vo Farskej charite v Seredi, keď naši kolegovia pomáhali mužovi, ktorý žil na ulici.

„Rozhodol sa, že nastúpi do komunity Cenacolo a my vo farskej charite sme s ním balili veci, ktoré tam bude potrebovať,“ opísala dobrovoľníčka Erika. „Už mal plnú tašku oblečenia a hygienických potrieb, no nevedeli sme pre neho nájsť vhodné topánky. Jeho číslo sme jednoducho nemali.“ Na charitu v tom prišla pani, ktorá kúpila synovi nové topánky, no nepáčili sa mu. Rozhodla sa, že ich daruje. „A čuduj sa svete, bolo to presne to číslo, ktoré sme hľadali! Toto nebola jediná situácia, keď sme niečo veľmi súrne potrebovali a takto, priam na želanie, nám to nejaký darca doniesol.“ Tak ako, bola to podľa vás náhoda? **kuk**

Nováčik z juhu posilnil náš tím

VELKÉ BLAHOVO

Sme veľmi radi, že v októbri minulého roka pribudla k farským charitám TADCH nová posila vo Veľkom Blahove v okrese Dunajská Streda. Za svoj cieľ si zobrala pomáhať sociálne slabším ľuďom v obci, kde sídli, ale aj v okolitých obciach.

FCH vo Veľkom Blahove funguje pod vedením farského administrátora Attilu Kovácsa a jej činnosť sa prelína s aktivitami Centra terénnej sociálnej práce obecného úradu Veľké Blahovo. Toto centrum pôsobí v tamojšom kultúrnom dome a klienti ho môžu navštíviť každý pracovný deň. Farská charita pokrýva aj ďalšie obce: Vydrany, Orechovú a Hornú Potôň, Potôňské Lúky a obec Michal na Ostrove. Od

svojho vzniku sa podieľala hneď na niekoľkých záslužných činnostiach. V celoslovenskej zbierke vyzbierali takmer tonu potravín, ktorými pomáhajú ľuďom v núdzi. Klientov vedia zároveň podporiť šatstvom a poskytujú im základné a špecializované poradenstvo. Venujú sa tiež prípadom, kedy treba zasiahnuť okamžite. Trnavskú arcidiecézu charitu, ktorá poskytuje materiálnu podporu vďaka projektu Sieť pomoci, upozornili na naliehavú

Ilustračné foto: Pixabay

situáciu rodiny, ktorej dom výrazne poškodil požiar. Práve vďaka Farskej charite vo Veľkom Blahove priviezla rodine dodávku z Trnavy nábytok a elektrické spotrebiče. Inej rodine s deviatimi deťmi zas ľudia z charity pomohli vymalovať dom. Dôležitou posilou tímu sú dobrovoľníci z Veľkého Blahova, z Vydriana, Kostolných Kračian a z Lehníc. Informácie poskytla terénna sociálna pracovníčka Judita Nagyová. **kuk**

@ Farská charita Veľké Blahovo
Sociálne centrum obecného úradu Veľké Blahovo, kultúrny dom
soc. prac.: Judita Nagyová
e-mail: tsp@velkeblahovo.sk
Navštívte nás v časoch:
pondelok - štvrtok: od 8. do 15.30
piatok: od 8. do 11.30

charita d'akuje

Reklamný priestor od vydavateľstva

Vydavateľstvo REGIONpress nám poskytuje priestor v inzertných novinách. Takto sa každý týždeň dostávajú k veľkému množstvu ľudí informácie o tom, akú pomoc práve hľadáme pre ľudí v núdzi.

Štedrá taxislužba

Alpha Taxi Trnava nám venovala 50 kupónov na bezplatnú jazdu. Naše opatrovatelky sa starajú o ľudí z rôznych častí Trnavy a potrebujú sa rýchlo presunúť od jedného klienta k druhému. Mnohé z nich nemajú vodičský preukaz, a tak sa im veľmi hodí možnosť zavolať si odvoz, napríklad v zlom počasi.

Podpora od firiem a škôl

Firma Paleta kontakt z Trnavy nám darovala palety na dekoráciu priestorov komunitnej kaviarne. Drevopredajňa Popelka z Hájskeho nám dlhodobo poskytuje materiál na rôzne účely. Gymnázium Angely Merici v Trnave a jeho študenti nás podporujú prostredníctvom dobrovoľníckych činností. Aktívni študenti sú aj na Strednej odbornej škole elektrotechnickej v Trnave, do pomoci pre charitu sa zapájajú počas praktického vyučovania.

Finančná a iná pomoc

Bez ľudí, ktorí na charitu prispievajú finančne, by sme veľmi ťažko niesli všetky náklady spojené s našou činnosťou. Ďakujeme za každé euro, ktoré ste charite venovali. Rovnako ďakujeme ľuďom, ktorí podporujú naše zbierky. Formou prvopiatkových zbierok sme za rok 2018 vyzberali celkovo päť ton potravín, ktorými sme mohli podporiť jednotlivcov a rodiny v rôznych krízových a životných situáciách.

Ďakujeme podporovateľom projektu Sieť pomoci, ktorí nás nekontaktujú len s jediným cieľom - zbaviť sa vecí, ktoré už nepotrebujú, ale aj s cieľom obetovať svoje pohodlie a privieť veci k nám. Veľmi nám to uľahčuje organizáciu celého projektu.

Centrum včasnej intervencie v Trnave vzniklo pre pomoc rodinám, ktoré sa náhle a nečakane ocitli v náročnej životnej situácii. Do týchto rodín sa narodili deti s rizikovým či oneskoreným vývinom, s narušeným vývinom reči, so sluchovým, zrakovým, telesným, či mentálnym postihnutím alebo s poruchami autistického spektra.

V centre momentálne pracuje šesť ľudí, dvaja psychológovia, špeciálny pedagóg, liečebný pedagóg, špeciálny pedagóg zameraný na zrak a logopéd. Popri práci sa vzdelávame a získavame zručnosti pri poskytovaní služby včasnej intervencie.

Hľadáme odpovede

Rodiny sa snažíme podporiť, byť im nablízku, počúvať ich, hľadať odpovede na ich otázky. Chcú vedieť, ako dieťa stimulovať, aké pomôcky sú dostupné, ako ich používať. Niektoré im môžeme aj zapožičať. Pýtajú sa, akého odborníka majú navštíviť, chcú sa zorientovať v spleti diagnóz a názorov rôznych odborníkov. Potrebujú riešiť aj praktické veci, ako vybavenie kompenzácií, preukazu osoby s ŤZP a v neposlednom rade, kam do škôlky a školy. Väčšina našich stretnutí prebieha doma, v prirodzenom prostredí rodiny, kde sa dieťa cíti najbezpečnejšie. Je to prostredie, v ktorom môže rodič alebo iná blízka osoba najlepšie natrénovať tie životné zručnosti, ktoré

Opora

pre deti s postihnutím a ich rodičov

| Deti a ich rodičia počas hry.

FOTO: archív CVI Trnava

dieťa nevyhnutne potrebuje pre život. Rodičia často vyhľadávajú nákladné terapie s dieťaťom a neučia ho sebaobslužným činnostiam a každodenným úko-

nom. Vďaka Mestu Trnava sme získali prerobený priestor na Mozartovej ulici v Trnave, kam sa budeme v blízkej dobe sťahovať. Ak je to pre rodinu výhodnejšie,

môže s dieťaťom využiť ambulantnú formu služby. Vhodná je vtedy, ak chcú rodičia dieťa naučiť na iné prostredie a ľudí.

Sú vyťažení, strácajú komunitu

Naše centrum zastrešuje celý Trnavský samosprávny kraj, v súčasnosti poskytujeme službu v tridsiatich mestách a obciach. Za rok fungovania sme sa venovali a venujeme viac než šesťdesia-

Centrum včasnej intervencie Trnava, n.o.
Trhová 189/3, Trnava
tel. č.: 0915 920 968
e-mail: trnava@centravi.sk
web: www.cvitrnava.sk
f Centrum včasnej intervencie Trnava

možnosť spoznať iné rodiny a vymeniť si skúsenosti, inšpirovať sa vzájomne. Včasná intervencia je u nás mladá a zatiaľ neznáma sociálna služba, no je veľmi potrebná. Cieľom je začleniť dieťa do spoločnosti a podporiť v tom celú rodinu, aby našla silu a zdroj, ako zvládnuť ťažkú a dlhodobú záťažovú situáciu. Odborníci, s ktorými sa rodiny s dieťaťom s postihnutím stretávajú, nemajú čas a možnosti komunikovať s nimi hlbšie ich situáciu. Pri konzultáciách sa zameriavajú na dieťa a jeho potreby. Nestihnú si všimnúť, ako veľmi je rodina vyťažená z dní s takýmto dieťaťom, a už vôbec nie pocity rodičov, súrodencov, či širšej rodiny. Mnohí si nevieme ani predstaviť, akým stresom si rodina prechádza, a to zanecháva stopu na ľuďoch i vzťahoch. Mamy sú nútené zostávať s deťmi doma, nemajú možnosť umiestniť ich do materských škôl. Rodiny sú tak vyčerpané starostlivosťou, nemajú sily ani príležitosti starať sa o manželský vzťah, či vzťahy k ostatným deťom v rodine. Ocítajú sa mimo komunity a spoločenského života. Minulý rok sme preto s partnermi vytvorili voľnočasové aktivity pre rodiny v takýchto situáciách. Tento rok by sme radi zorganizovali denný tábor pre deti, aby zažili kolektív a rodičia si aspoň na chvíľu oddýchlili.

TERÉZIA DRDULOVÁ, riaditeľka
EVA ŠARKŮZOVÁ, zástupkyňa

V Lúke ponúkajú útočisko pre týrané ženy

Dom pokoja v Lúke je ubytovacie zariadenie, ktoré poskytuje útočisko pre psychicky a fyzicky týrané ženy. Prichádzajú k nám tehotné ženy, mamy viacerých detí, ale aj bezdetné klientky, ktoré by inak skončili na ulici.

Ich vek nerozhoduje a ani skutočnosť, odkiaľ pochádzajú, pretože sme zariadenie s celoslovenskou pôsobnosťou. Na ich situáciu nás upozorňuje Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, polícia či charita. Klientky k prijatiu potrebujú odporúčenie od lekára, ktorý žiada o pomoc. Celková kapacita Domu pokoja je pätnásť osôb.

Ťažké skúšky a opätovné pády

Naše klientky majú rôzne životné osudy. Neprijali ich rodičia či

Zariadenie núdzového bývania Dom pokoja
Lúka č.1, 916 33 Lúka
soc. prac.: Mgr. Anna Maťašová
tel. č.: 0903 971 864
e-mail: anmatasova@gmail.com

starí rodičia, čo je často zapríčinené pre ich vlastnú (ne)prispôsobivosť, či (ne)poslušnosť. Chýba im miesto, kde by sa uchýlili, vydýchli si z veľmi ťažkej situácie a ujasnili si, čo ďalej. Bývanie hľadajú mnohé až z ulice. Bola u nás napríklad mamička so štyrmi deťmi, pričom čakala piate. Tri z nich chodili do školy, najstaršia

do osobitnej, najmladší, dvojročný chlapec, s ňou bol doma. Žena nezvládala ich výchovu, nemala hygienické návyky a nerešpektovala niektoré naše pravidlá. V zariadení vyžadujeme samostatnosť, táto klientka sa preto musela naučiť disciplínu a jej deti sa museli naučiť poslušnosti. Premena bola ťažkou skúškou pre klientku aj pre nás, veľkou oporou nám v tomto prípade boli členovia Katolíckej jednoty. Deťom asistovali pri učení, hrávali sa s nimi a viedli ich k pokore. Rodina z nášho zariadenia napokon odišla, no ostali sme v spojení. Žijú v malom byte, kde majú vzorový poriadok. Žena momentálne čaká dvojčiky a muž je na ňu znova zlý. Navyše, budú ju hospitalizovať v nemocnici a o päť malých detí sa nemá kto postarať.

Ženy, ktoré našli útočisko v Lúke, prežili fyzické alebo psychické týranie. Mnohé bývajú v zariadení aj s deťmi.

FOTO: archív Domu pokoja Lúka

S deťmi prežívame aj bolesti ich životných príbehov

V Centre Koburgovo robíme aktivity s deťmi, pretože veríme, že aj takto dokážeme predchádzať ich sociálnej vylúčenosti. Učíme sa s nimi, chodíme na výlety, naprávame nedostatky v rodičovskej výchove aj v prístupe ľudí, s ktorými denne prichádzajú do kontaktu.

Pomáhame rómskym rodinám zo sídliska Linčianska a z Coburgovej ulice v Trnave s riešením rôznych životných situácií. Raz treba vybaviť nové bývanie, inokedy asistovať pri nezrozumiteľných úradných záležitostiach. Bojujeme o miesto v škôlke, pretože pre rómske deti, žiaľ, nie je ani dnes samozrejmosťou.

Neopakovať chyby

Deti sa u nás učia, ako sa správať v kolektíve, rozvíjajú talenty a získavajú zručnosti pre ďalší život. Predškôláci si radi kreslia, spievajú, pripravujeme ich na vstup do školy, so staršími robievame úlohy. Ponúkame bezpečné prostredie s jasne stanovenými pravidlami. Naši pracovníci sú pripravení na to, že s dieťaťom prežijú aj bolestné stránky jeho životného príbehu. Sú pripravení, že nie vždy budú pozitívne prijímaní a vnímaní takí akí sú, pretože deti budú na nich prenášať pohľad a predsudky rodičov. Našou úlohou však je vyhnúť sa pri riešení problémov s dieťaťom opakovaniu rovnakých zraňujúcich postojov, aké prežíva v rodine a vo svojom okolí. Deti takto začleňujeme do spoločnosti od roku 2013. Viaceré úspešne absolvovali materskú školu, školáci dosiahli lepšie výsledky a v rómskych rodinách sa zvýšila životná úroveň. V roku 2018 sme za našu činnosť získali celoslovenské ocenenie Roma Spirit. Žiadne riešenie, ani komplexná stratégia nepomôžu, kým sa nesnažíme zmeniť sami seba. Na začiatok by nám mohlo pomôcť heslo „Miluj blízkeho svojho ako seba samého.“

JURAJ ŠTOFEJ,
Nezisková organizácia
Centrum Koburgovo

“

Nemôžeme pomôcť všetkým, no každý môže pomôcť niekomu.

”

V Seredi pomáhajú mužom zvládnuť jednu z najťažších životných výziev.

Ilustračné foto: Pixabay

Výzva pre chlapcov aj mužov: zanechať svoju závislosť

Drogy z našej spoločnosti nevymizli. Sú tu a k zemi ťahajú ľudí bez ohľadu na vek a postavenie. Tým, ktorí im prepadli, dáva druhú šancu na život resocializačné zariadenie pre mužov Teen Challenge v Seredi. Ako v ňom fungujú a komu presne slúži, povedal riaditeľ Patrik Hipp.

Závislosť od alkoholu, drog a patologické hráčstvo. Pätnásť postelí v útulnom rodinnom dome v Seredi obývajú muži rôznych vekových kategórií, ktorí podľahli

Teen Challenge Slovakia, n. o.
Vážska 1876/38, Sered'
soc. prac.: Patrik Hipp
tel. č.: 0950 506 191
e-mail: tcs.sered@gmail.com

Aj v tejto situácii sa jej budeme snažiť pomôcť. Robíme teda, čo sa dá, no ženy musia samé chcieť.

Keď to nejde

Niektoré naše klientky nemajú chuť hrať sa s deťmi, dať im jesť alebo ísť s nimi von, v rukách majú iba mobily. Našou snahou je pripraviť ich do života, ale hlavne naučiť ich samostatnosti a záujmu o seba a deti. Máme aj také, ktoré sú skutočne ťažký oriešok. Počas noci nám utečú a vrátia sa až ráno. V takýchto prípadoch ukončíme pobyt veľmi rýchlo. Ženám, ktoré prejavia vôľu, sa však snažíme pomôcť, aby v budúcnosti mali radosť zo života, zo svojich detí, cítili sa potrebné a nenahraditeľné.

Najdlhšie u nás môžu zostať rok, no aj keď si nájdu bývanie, nosíme im oblečenie a stravu, ak potrebujú. Zriaďovateľom sociálneho zariadenia Dom Pokoja v Lúke je Katolícka jednota Slovenska, pobočka Piešťany.

ANNA MAŤAŠOVÁ,
riaditeľka zariadenia

týmto nerestiam. Po druhú šancu si prichádzajú z celého Slovenska, tím odborníkov už však pomáhal aj Čechom, Srbom a Rumunom. „Naše stredisko je pre dospelých mužov. Mali sme tu 18-ročných, ale aj 60-ročného klienta,“ hovorí riaditeľ Patrik Hipp. V zariadení pracujú kvalifikovaní zamestnanci, ktorí mužom poskytujú sociálnu starostlivosť a poradenstvo, psychologickú starostlivosť a rôzne druhy terapií. „Čo všetko u nás klient podstúpi, závisí od jeho veku, vzdelania aj stupňa závislosti. Tiež od toho, či je potrebné venovať sa mu príležitostne alebo dlhodobo,“ vysvetľuje riaditeľ. Pracovné terapie obnovujú niekdajšie schopnosti mužov, alebo ich majú motivovať k získavaniu nových skúseností. Priestor tiež dostávajú v duševnej aj duchovnej činnosti, vedú ich k športovým a záujmovým aktivitám. Všetky tieto činnosti robia s klientmi kvalifikovaní pracovníci.

Kam sa vrátia

V zariadení sa snažia posilňovať aj rodinné väzby prostredníctvom

rodinnej terapie. Klienti sú počas pobytu v kontakte s najbližšími, pravidelne si s nimi telefonujú, píšú a stretávajú sa. Pobyt trvá obvykle rok, je však dobrovoľný a klient ho môže kedykoľvek ukončiť alebo mu môže byť predĺžený. Každopádne je len dobré, ak sa má po absolvovaní kam vrátiť. Stáva sa však aj to, že muži nemajú vhodné podmienky k návratu k rodine. Ve-

denie resocializačného zariadenia im vtedy umožní bývať v Domove na polceste, ktorý sa nachádza v priestoroch strediska. „V spolupráci so sociálnou pracovníčkou si vtedy vyberú vhodné zamestnanie, do ktorého dochádzajú z ubytovania. Poskytujeme im ho za veľmi výhodných podmienok, aby si mohli vyriešiť ich životné situácie,“ dodáva Hipp.

kuk

Ako vzniklo Teen Challenge

Každá závislosť na drogách, ale aj na alkohole, toluéne či iných návykoch značne negatívne ovplyvňujú mladú generáciu. Žiaľ už detičky sa rodia závislým rodičom a v týchto rodinách aj vyrastajú. Teen Challenge je organizácia, ktorú založil v roku 1958 reverend David Wilkerson na pomoc ľuďom, ktorí sa ocitli na pokraji spoločnosti, pretože

užívali drogy. V tom čase v USA prebiehal proces so skupinou delikventov, detí ulice. Celý tento príbeh je opísaný v knihe Dýka a kríž, ktorý bol aj sfilmovaný. Nutnosť pomáhať závislým ľuďom sa rozšírila po celom svete, taketo sociálne zariadenia momentálne fungujú v 124. krajinách.

PATRIK HIPPI,
riaditeľ

Foto: globaltc.org

Foto: globaltc.org

ako nás môžete podporiť

Priatelia, v našich novinách píšeme o aktivitách, ktorými pomáhame ľuďom v núdzi. Naša organizácia žije v prvom rade zo zbierok, pomáhame teda najmä vďaka darcom. Ak sa chcete stať jedným z nich, ponúkame vám viaceré spôsoby.

DARUJTE POTRAVINY

Pre našich klientov potrebujeme akékoľvek trvanlivé potraviny, predovšetkým však vreckové polievky, paštéty, konzervy s rybami a mäsové konzervy, sušené a trvanlivé mlieko, omáčku na špagety (Morcadellu), napolitánky, kávu, čaj a cukor. Pre ľudí na ulici je praktické dostať hodnotné jedlo, ktoré si dokážu pripraviť v akýchkoľvek podmienkach. Potravinami však pomáhame aj osamelým matkám s deťmi, odkázaným seniorom, viacpočetným rodinám v krízových životných situáciách a klientom našich centier pomoci. Kontakty, kam môžete potraviny priniesť, uvádzame nižšie.

PODPORTE NÁS FINANČNE

Financie nám pomáhajú obstarávať položky, na ktoré nezískame materiálnu pomoc. Kupujeme za ne zdravotnícky materiál do Centier pomoci človeku aj potraviny, ktoré sa k nám nedostanú cez potravinové zbierky. Chýbajú nám zdroje na pokrytie nákladov za energie a vodu v našich centrách, na benzín do charitnej dodávky, ktorá rozváža pomoc do rodín aj na sklady solidarity, v ktorých zhromažďujeme nábytok a spotrebiče pre ľudí v núdzi. Podporujeme tiež naše farské charity.

Každým darovaným eurom nám pomôžete zvládnuť menované náklady. Prispieť môžete na číslo účtu **IBAN:**
SK71 7500 0000 0040 0829 7855

SIET' POMOCI

Jedným z našich projektov je priviesť konkrétnu pomoc konkrétnym ľuďom. Od darcu, ktorý si kúpil novú chladničku tak vďaka Sieť pomoci putuje jeho starý spotrebič k novému majiteľovi. Od človeka k človeku vozíme rôzne druhy nábytku, elektrospotrebiče, potreby pre deti, do domácnosti, aj zdravotnícku potrebu. Chcete niektorú z týchto vecí darovať? Kontaktujte manažéra projektu Mateja Poláka na čísle 0948 634 320 alebo jeho kolegu Patrika Bellaya na čísle 0948 661 134.

Darcov vždy prosíme, aby sa nám pokúsili nábytok alebo spotrebič priviesť sami. Je to ich podiel na pomoci, ktorú takto posúvame ďalej.

SOCIÁLNY ŠTATNÍK

Bežného konfekčného oblečenia sa nám počas roka našťastie dostáva dosť, praktického a veľmi potrebného oblečenia však máme nedostatok. Sú nim: ponožky, zimné rukavice, čiapky, mužská spodná bielizeň, zimné mužské topánky, zimné vetrovky (nie kabáty a kožuchy), teplé mikiny. Kontakty, kam môžete oblečenie priniesť, uvádzame nižšie.

STAŇTE SA NAŠIM DOBROVOĽNÍKOM

Pomoc dobrovoľníkov je pre nás veľmi dôležitá. Máme pre nich pripravené viaceré programy. Máte chuť navštevovať seniorov, pomôcť nám pri práci s klientmi, fyzicky alebo pri výrobe darčiekov v dielni? Alebo ste komunikatívny a viete nám pomôcť pri organizácii eventov? Kontaktujte kolegu Juraja Juríčka: 0948 887 486, dobrovolnictvo@charitatt.sk

KONTAKTY

Na tieto miesta nám môžete priniesť potravinovú pomoc, šaty aj veci v rámci projektu Sieť pomoci. Tieto adresy zároveň odporúčte človeku, ktorý potrebuje pomoc.

TRNAVA:

TTADCH, Hlavná 43,
033 55 11 396, 0903 402 132,
sekretariat@charitatt.sk

SEREĎ:

Farská charita, Novomestská 3022
0908 179 610
jjackovec@stonline.sk

PIEŠŤANY:

Centrum pomoci človeku Piešťany
Andreja Hlinku 41,
0910 788 031,
charita.piestany@charitatt.sk

NOVÉ MESTO NAD VÁHOM:

Palkovičová ul.,
0948 903 890,
charitanm@centrum.sk

HLOHOVEC:

OZ Samaria, Železničná 2,
0911 132 828,
samaria.centrum@gmail.com

DUNAJSKÁ STREDA:

Bacsákovej ul. 247,
0904 644 950,
bugarlagzis@gmail.com

Duchovné slovo na záver

O dobrých pastieroch a zbojníkoch

„Všetci, čo prišli predtým mnou, sú zloději a zbojníci, ale ovce ich nepočuli. Ja som brána. Kto vojde cez mňa, bude spasený, bude vchádzať i vychádzať a nájde pastvu. Zloděj prichádza, len aby kradol, zabíjal a ničil. Ja som prišiel, aby mali život a aby ho mali hojnejší.“ (Jn 10, 8-10)

Vždy bude stádo a vždy budú pastieri. A vždy budú zloději a zbojníci. Kedysi mali úlohu pastierov proroci, kňazi, učelia Zákona. Aj dnes sú v Cirkvi povolanými pastiermi kňazi, ale je ešte mnoho iných pastierov, povolaných i samozvaných, prorokov i falošných prorokov. Sú to rodičia, vychovávateľia, učelia, spisovatelia, no-

vinári, umelci, vodcovia, radcovia, priatelia. A je medzi nimi mnoho falošných prorokov a mnoho zlodějov a zbojníkov. Také meno má pre nich Kristus, dobrý pastier.

Môj Ježišu, aj ja, ktorý to píšem alebo čítam tieto riadky, som pre kohosi pastierom. Keď nie pre iné, tak aspoň pre dobrý alebo zlý príklad. Ktosi pôjde za mnou a tým mi nevedomky zveruje úlohu a zodpovednosť pastiera. Komusi som starším bratom, priateľom, radcom, vodcom. Ak som týmto bratom, priateľom, opusteným, zanedbaným a blúdiacim blížim **odinakiaľ** a nie cez teba, som zloděj a zbojník. Ak sa k nim blížim, aby som nad nimi vládol, aby som si ich získal pre seba,

aby som ulovil ich sympatiu a formoval ich podľa svojej a nie podľa tvojej podoby, som zloděj a zbojník.

Môj Ježišu, ty si **brána k ovciam**. Ty si moja **úzka brána**, cez ktorú nepre-

de ani pýcha, ani moc, ani ctižiadostivosť. K tvojim ovciam sa nesmiem blížiť **odinakiaľ**, ale len cez tvoju očistnú bránu. Daj, aby som k nim pristupoval nie ako ku koristi, ale s úctou k vykupiteľskej krvi, ktorou si ich už pozna-

menal. Ako opatrne treba kráčať, keď viem, že dakto môže ísť po mojej stopě. Ako opatrne a múdro treba rozprávať, keď viem, že pre dakoho môžem byť prorokom. Vstupnou i výstupnou bránou pre všetkých povolaných i možných pastierov je Kristus.

(Z knihy **Chlieb a Slovo**,
ThDr. Andrej Dermek, sdb)

Kiežby sme boli, kňazi, aj dnešnému svetu dobrými pastiermi, ktorí budú ukazovať viac na Krista a menej na seba. Ďakujem všetkým, ktorí sa modlite za kňazov. Sme niekedy **zaprášení**, ako smerová tabuľa pri ceste. Prepáčte nám to. Ale ukazujeme cieľ, kam chceme prísť spolu všetci. Nezabudnime na to!

Nech Vám k tomu Boh udelí svoje požehnanie. **Mons. Ján Bučík**,
duchovný správca Trnavskej arcidiecéznej charity